[Bir kare çizip üstüne üçgen bir çatı, iki pencere…]

Filiz Gür

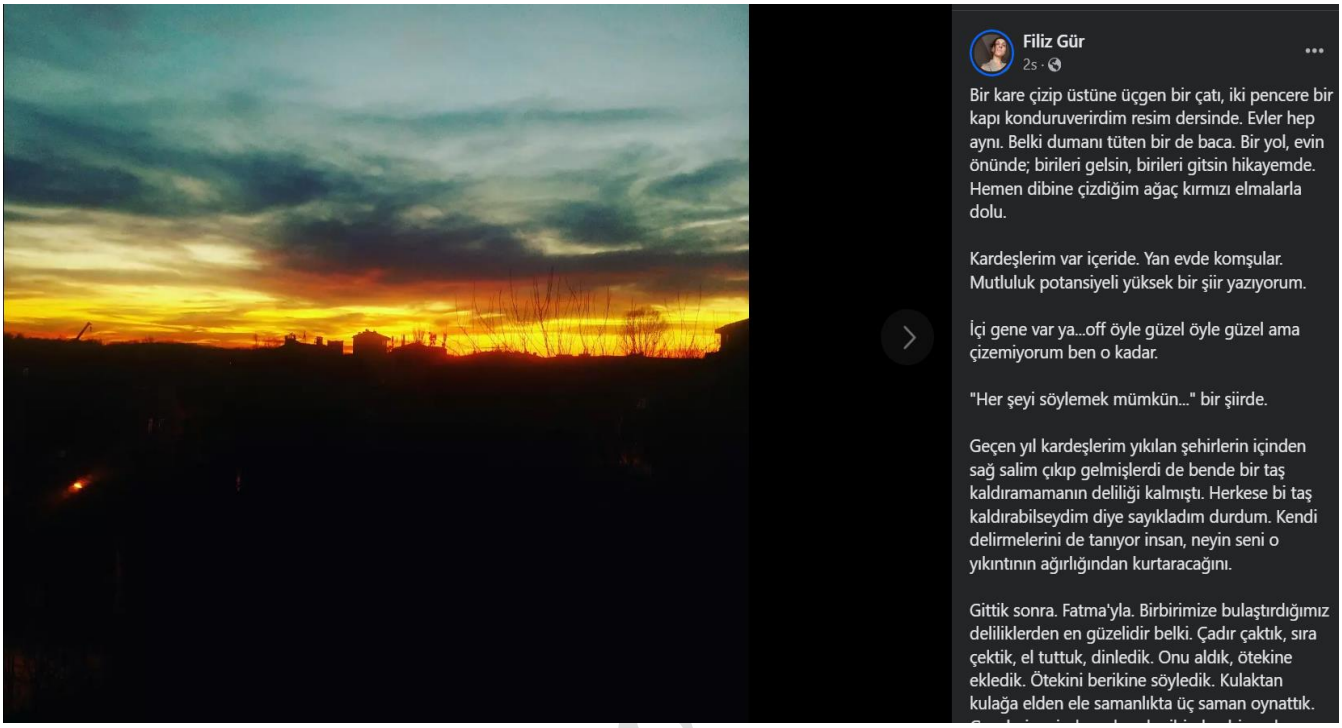

Bir kare çizip üstüne üçgen bir çatı, iki pencere bir kapı konduruverirdim resim dersinde. Evler hep aynı. Belki dumanı tüten bir de baca. Bir yol, evin önünde; birileri gelsin, birileri gitsin hikâyemde. Hemen dibine çizdiğim ağaç kırmızı elmalarla dolu.

Kardeşlerim var içeride. Yan evde komşular. Mutluluk potansiyeli yüksek bir şiir yazıyorum.

İçi gene var ya... off öyle güzel öyle güzel ama çizemiyorum ben o kadar.

"Her şeyi söylemek mümkün..." bir şiirde.

Geçen yıl kardeşlerim yıkılan şehirlerin içinden sağ salim çıkıp gelmişlerdi de bende bir taş kaldıramamanın deliliği kalmıştı. Herkese bi taş kaldırabilseydim diye sayıkladım durdum. Kendi delirmelerini de tanıyor insan, neyin seni o yıkıntının ağırlığından kurtaracağını.

Gittik sonra. Fatma'yla. Birbirimize bulaştırdığımız deliliklerden en güzelidir belki. Çadır çaktık, sıra çektik, el tuttuk, dinledik. Onu aldık, ötekine ekledik. Ötekini berikine söyledik. Kulaktan kulağa elden ele samanlıkta üç saman oynattık. Geceleri yerinden çıkacak gibi olan bir çadırın içinde evsizliği dinledik.

İyi mi ettik, iyi mi olduk, iyi mi geldi, bilmiyorum.

Üç saman başkası oynattı. Beş saman da öteki. Senle benle olmazdı bizle sizle olduğu kadar oldu.

Boya verdim bir oğlan çocuğunun eline. Sabah erkendi. Çadırdan koşup okuluna gelmişti.

Bir kare çizdi sayfaya, üçgen bir çatı, iki pencere, bir de kapı.

(05.02.2024 / facebook)

[Bir kare çizip üstüne üçgen bir çatı, iki pencere…], Filiz **Gür**, iç/in bb, No: 103 Hors Série - Ayrık Sayı - Special issue [02.2024]